

ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ДЛЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Нинішній етап цивілізаційного розвитку зумовлює необхідність розробки новітніх підходів до вивчення та усвідомлення процесів функціонування світового економічного простору, сутності сучасної парадигми світового фінансового середовища і глобальної фінансової банківської архітектури.

Економіка схильна до розвитку лише за умови достатності грошових коштів, які вимагають відповідних ресурсів. Кожен з цих ресурсів формується під впливом глобальних викликів для таких сфер, як суспільство, цивілізація, економіка (елементом якої є банківська система) та ін. У кожній зі сфер ці виклики взаємопов'язані та взаємозалежні.

Сутність поняття „глобальний виклик” знаходить своє відображення у працях багатьох науковців (табл. 1).

Таблиця 1

Узагальнення підходів до визначення поняття глобального виклику

Автор	Визначення	Спільне	Відмінне
Рогач О.	<i>Глобальні виклики - динамічні зміни у світовому господарстві [1]</i>	Сутність глобальних викликів переплітається зі змінами в світовому господарстві.	Глобальні виклики – це динамічні зміни.
Сіденко В.	<i>Глобальний виклик - потреба в здійсненні докорінної трансформації сучасної глобальної світ-системи [2]</i>		Глобальний виклик – це потреба.
Шимаї М.	<i>Глобальні виклики - проблеми, які характеризують кризові явища в економіці [3]</i>	Глобальні виклики пов'язують з явищами, притаманними лише економіці.	Глобальні виклики – це проблеми.
Цікановська Н.	<i>Глобальні виклики - ризики глобальної економіки, основними з яких є економічний диспаритет та глобальна неспроможність урядів (як високорозвинутих країн, так і країн із ринком, що формується, зокрема України) [4]</i>		Глобальні виклики – це ризики.
Кричевська Т.	<i>Глобальний виклик - неадекватність усталеного змісту грошово-кредитної політики сучасному економічному й інституційному середовищу [5]</i>		Глобальний виклик – це неадекватність.

Частина вчених асоціюють виклики з ризиками глобальної економіки, основними з яких є економічний диспаритет та глобальна неспроможність урядів (як високорозвинутих країн, так і країн із ринком, що формується, зокрема України).

Загрози курсовій стабільності пов'язні із впливом невизначеності на світових валютних ринках, девальваційними процесами у світі, значним дефіцитом торговельного балансу України, зростаючими витратами на обслуговування зовнішнього боргу, високими девальваційними очікуваннями населення та глобальною тенденцією до виведення капіталів із ринків, що розвиваються, в умовах переорієнтації інвесторів на ринки розвинених країн.

Інфляційні ризики, крім імовірного курсового чинника, обумовлені передусім впливом витрат, пов'язаних із подорожчанням імпортованих енергоресурсів.

Ризики вітчизняної банківської системи обумовлені її високою залежністю від іноземних материнських компаній банків з іноземним капіталом. Без усунення структурних диспропорцій реальним є ризик уповільнення економічної динаміки та поглиблення дисбалансів фінансової системи.

Глобальні виклики для банківської системи – це значні зміни у банківській діяльності, викликані трансформаційними процесами у глобальній економіці, кризами, дисбалансами.

На наш погляд, наслідком світової фінансової кризи, безумовно, стане перебудова світової фінансової системи. Але наскільки докорінними й системними будуть відповідні зміни, залежить, у першу чергу, від лідерів країн, які прийматимуть рішення, від їхнього не тільки державного, але й глобального мислення. Україна, на жаль, не має можливості вплинути на формування нової світової фінансової системи. Проте, скориставшись шансом модернізувати власну національну економіку, зробивши ставку на новітні технології, Україна може увійти до цієї нової системи якщо не лідером, то хоча б серйозним учасником.

Список літератури:

1. Рогач О. І. Міжнародні фінанси: Підручник // навч. посіб. – К. : Либідь, 2003. – 784 с.
2. Сіденко В. Р. Нові глобальні виклики та їх вплив на формування суспільних цінностей // Український соціум. – 2014. – № 1 (48). – С. 7-18.
3. Шимаї М. Виклики для посткризової глобальної системи // Економіка України. – 2010. – № 4. – С. 22-29.
4. Цікановська Н. А. Механізм забезпечення фінансової безпеки недержавних пенсійних фондів. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.08 – гроші, фінанси і кредит / Університет банківської справи Національного банку України. – Київ, 2013.
5. Кричевська Т. Фінансово-економічна криза і виклики для грошово-кредитної політики // Економіка України. – 2010. – № 4. – С. 65–75.

Ольга Тарасова

Одеський національний економічний університет

СТРАТЕГІЯ КОНЦЕПЦІЇ ЗЛИТТЯ-ПОГЛИНАННЯ КОМПАНІЙ

Визначення вартості угоди злиття-поглинання (М & А) безпосередньо залежить від оцінки сторонами угоди синергетичних ефектів. У свою чергу, переоцінка таких ефектів чревата значними втратами компанії-ініціатора.

Основою будь-якої угоди повинна бути загальна корпоративна стратегія - ухвалення рішення за вибором загальної спрямованості розвитку компанії. Враховуючи характер інтеграційної корпоративної стратегії злиттів-поглинань можна розділити на активні і пасивні. Перші в свою чергу дають можливість збільшення масштабу за рахунок консолідації в рамках галузі, забезпечення економічної та фінансової безпеки, а також посилення ринкової позиції за рахунок вертикальної інтеграції. Для злиттів-поглинань структурованих за другим шляхом характерно переслідування таких цілей як отримання синергетичних ефектів за рахунок розширення доступу до нових технологій і продуктової диверсифікації.

Обрана корпоративна стратегія процесу злиття-поглинання повинна пройти три основних етапи (див. рис.1).

Першим етапом є стратегічний аналіз і вироблення концепції М & А. Цей етап починається з визначення цілей, які переслідує компанія в угоді. Основними цілями будь-якої компанії є конкурентні переваги на ринку і збільшення капіталізації компанії, а, отже, і підвищення добробуту акціонерів. Внутрішніми методами досягнення компаніями цих цілей є: підвищення ефективності управління, використання новітніх способів ведення бізнесу, введення нових технологій і т.п., тобто органічне зростання. А ось угоди по злиттю-поглинанню відносяться до зовнішніх методів досягнення перерахованих цілей. Далі необхідно проаналізувати варіанти досягнення поставлених цілей. Так як для угод злиття-поглинання характерна висока ступінь ризику, необхідним є аналіз альтернативних варіантів досягнення поставлених цілей. Під вибором об'єкта угоди мається на увазі пошук такої компанії-цілі, злиття-поглинання з якою дасть можливість компанії-ініціатору реалізувати свої плани здійснивши заплановану угоду. Це можливо тільки при всебічному аналізі ризиків і чинників, здатних вплинути на результат угоди і створення синергетичних ефектів. За результатами самооцінки формуються критерії для відбору кандидатів на поглинання. Далі